

Tjenestemandslovens § 46, stk. 2, har følgende ordlyd:

»Kan der ikke indgås aftale om anvendelsen af det i stk. 1 nævnte beløb, fremsætter ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet særligt lovforslag.«

Der er i bemærkningerne til forslaget til tjenestemandsløven anført følgende:

»Manglende enighed vil kunne forekomme såvel med hensyn til beløbets fordeling på forskellige former for justeringer som vedrørende fordelingen på forskellige tjenestemandsgupper. Kommissionen foreslår i lovudkastets § 36, stk. 2 (identisk med lovens § 46, stk. 2), at ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen også i tilfælde af, at der ikke kan opnås enighed om beløbets anvendelse, skal fremsætte særligt lovforslag. I dette tilfælde, som vil indebære stillingtagen til en række detaljer, foreslås det, at der forud for lovforslagets fremsættelse skal indhentes en udtalelse fra lønningsrådet.«

Det bemærkes, at kommissionen ikke med disse forslag tænker sig, at der skal fremsættes to adskilte lovforslag, selv om der ikke har kunnet opnås enighed hverken om det samlede beløb til justeringer eller om beløbets anvendelse. I dette tilfælde vil det være naturligt at fremsætte et samlet lovforslag, men således at den del, der angår fordelingen, forud har været forelagt for lønningsrådet.«

Ifølge sagens natur har tjenestemandsløvens bestemmelser haft en situation for øje, hvor den interessekonflikt, der skal løses, er speciel for tjenestemandsområdet. I den foreliggende situation, hvor der er tale om at lovgive for hele arbejdsmarkedet, herunder hele det offentlige arbejdsmarked, kan det ikke anses for stridende mod tjenestemandsløvens § 46, stk. 2, at anvendelsen af beløbsrammen henskydes til et paritetisk sammensat nævn på tilsvarende måde, som det efter lovforslaget sker for den øvrige del af det offentlige arbejdsmarked. Inden lovforslagets fremsæt-

telse har sagen været forelagt lønningsrådet.

Spørgsmål 12:

Hvorledes skal bytteforholdet i udenrigshandelen udvikle sig for at overflødigøre nye finanspolitiske stramminger?

Svar:

På grundlag af foreliggende oplysninger påregnes det, at bytteforholdet vil være nogenlunde uændret fra 1978 til 1979. For de følgende år foreligger der ikke oplysninger, der giver anledning til at forvente ændringer i bytteforholdet. Som følge heraf har regeringen ved udarbejdelsen af forslagene til en overenskomstløsning forudsat, at der i de kommende år vil være stort set uændret bytteforhold, og en sådan udvikling vil ikke i sig selv aktualisere ændringer i den økonomiske politik.

For god ordens skyld kan tilføjes, at udviklingen i bytteforholdet ikke vil være den eneste faktor, der har indflydelse på udviklingen i betalingsbalancen, og at det derfor ikke vil komme på tale at fastlægge den økonomiske politik alene ud fra denne størrelse.

Spørgsmål 13:

Hvordan har statens indenlandske gældssætning udviklet sig fra 1975 og til 1979, og hvilke grupper har finansieret den?

Svar:

Nedenstående tabel viser den årlige indenlandske nettolåntagning nominelt og til kursværdi samt fordelingen heraf på købergrupper. Det fremgår af tabellen, at mens pengeinstitutterne i 1975 aftog 93 pct. af statspapirerne regnet til kursværdi, var deres andel i 1978 faldet til 14 pct. Modsat steg den andel af statspapirerne, som virksomheder, husholdninger og kommuner har aftaget, fra 5 pct. i 1975 til 61 pct. i 1978. Der foreligger ikke tal for den forløbne del af 1979 for så vidt angår salgets fordeling på investorgrupper.